

Вечір пам'яті “Герої не вмирають...Просто йдуть..”

Мета:

вшанувати пам'ять героїв Небесної сотні, ознайомити учнів із окремими постатями героїв Небесної сотні;
прищеплювати любов до Батьківщини, ,
виховувати шанобливе ставлення до Героїв Небесної сотні, воїнів, загиблих у боротьбі за свободу та цілісність України; почуття патріотизму, національної свідомості, захоплення героїчними подвигам и українських бійців.
сприяти розвитку пізнавального інтересу, розвивати бажання стати гідними громадянами України.

**Пам'яті загиблих
На Майдані ще зовсім
молодих людей...**

Слайд 1.

Вчитель

На білому світі є різні країни,
Де ріки, ліси і лани.
Та тільки одна на землі Україна,
А ми її доньки й сини.
Усюди є небо, і зорі скрізь сяють,
І квіти усюди ростуть.
Та тільки одну Батьківщину ми знаєм.
Її Україною звать.

Слайд 2. Небесна сотня: Герої не вмирають

Вчитель:

Історія будь-якого народу містить періоди, дати, які є вирішальними і доленосними в його житті. Ми повинні пам'ятати і не забувати героїчні сторінки, коли проливали кров патріоти. Адже хто не знає минулого, той не вартий майбутнього.

Вірність і мужність - ось головні риси героїв: вірність своєму ідеалу та мужність у втіленні цього ідеалу в життя. Вірність і мужність аж до смерті!

Герої творять дійсність, герої формують обличчя світу - вчора, сьогодні і завтра, бо вони готові віддати все, і в тому числі своє життя, щоби досягнути своєї мети, щоби здійснити свою мрію. Це герої залишили для нас здавалось би такі божевільні кличі: Або все - або нічого! Або пан - або пропав! Перемога або смерть!

Ведучий1. Слайд 3 .

Їх назвали Небесною сотнею – українців, які загинули у Києві на Майдані у січні –лютому2014 Загинули за честь, за волю, за право бути народом – джерелом і мірилом влади у власній державі, за країну, в якій не страшно жити і народжувати дітей.

Слайд 1 .

Вчитель. Шановні присутні! Сьогодні ми зібралися, щоб в скорботі схилити низько голови перед пам'яттю людей різного віку, яких було вбито у мирний, цивілізований час ХХІ століття.

Вечір пам'яті **"Герої не вмирають... Просто йдуть..." оголошується відкритим звучить гімн**

Вчитель: Революція Гідності залишила глибокий,визначальний і незабутній слід в історії. І справа не в прийнятих документах(папір все витримає),не в прізвищах лідерів(вони змінювалися і будуть змінюватися).

...Її ідеали,надії і рішення змінили нашу ментальність...

Хай ми розчаровуємось,втрачаємо надію... Але процес розпочався і,гадаю,ми все ж сформуємо нашу нову політичну ідентичність. Так,процес не завершено,адже історія-річ не скороспішна...

Ми з вами вшановуємо пам'ять героїв історичних подій давніх часів : битви під Крутами, Голодомору 1932-33рр, Бабиного Яру.

Тепер ми стали сучасниками ще однієї масової трагедії нашої країни.

Тож у п'яту річницю Революції Гідності давайте згадаємо, як це все було.

На екрані етапи подій.

Слайд 5,6.

Ведучий2.

21 листопада 2013 року вважається днем народження Майдану. Цього дня уряд Азарова заявив про призупинення підписання угоди між Україною та ЄС.

На Майдані з'явилися перші протестуючі (близько півтори тисячі осіб)

22 листопада 2013 року на Майдані Незалежності, вулиці Хрещатик та

Європейській площі, не дивлячись на заборону влади, встановлені намети.

У Києві відбулася народна хода та мітинг на

Майдані Незалежності. Увечері 29

листопада на площу Незалежності були

стягнуті сили «Беркута». А в ніч на 30

листопада відбулося перше зіткнення

силовиків з протестуючими: беркутівці

жорстоко розігнали мітингувальників.

Події 30 листопада стали переломним

моментом в українських протестах 2013 року, змістивши акцент протестів із антиєвропейського на антиурядовий.

В.2. 1 грудня 2013 року. Після мітингу і масової ходи протестувальники захопили будівлю Київської міської адміністрації та Київради. Протестуючі кілька годин намагались прорватися до будівлі адміністрації президента. У зіткненнях, коли силовики почали розгін, постраждали і Євромайданівці, і міліціонери, і навіть журналісти.

В.1. 16 січня 2014 року.

Цього дня Верховна Рада ухвалила пакет «диктаторських законів».

Обурені кількасот тисяч людей зібралися на народне віче.

Через декілька днів протистояння на Майдані з мирної фази перейшло в силову. .

В.2 22 січня 2014 року .

На Майдані загинули перші активісти.

Нігоян Сергій

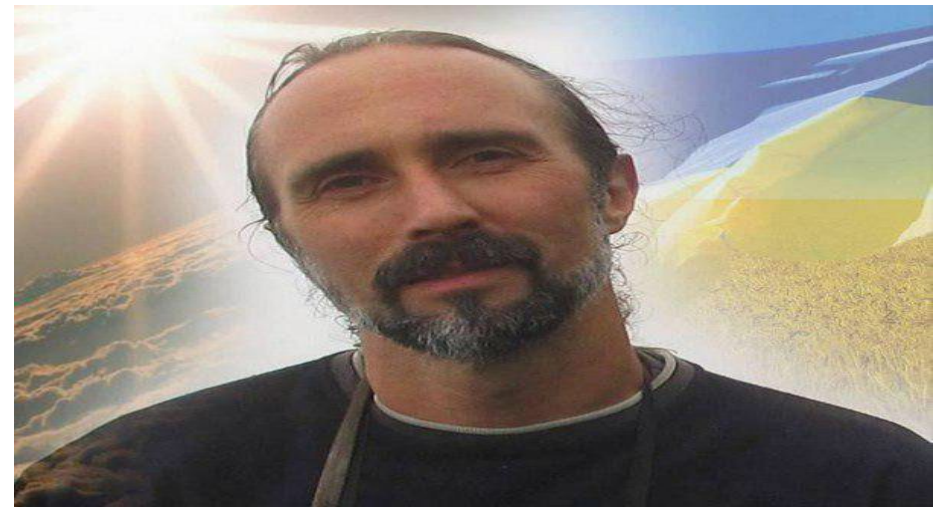
21 рік. Народився і жив у селі Березнуватівка Дніпропетровської області. Його родина переїхала до України, рятуючись від війни у Нагорному Карабасі. На Євромайдан приїхав 8 грудня 2013 року. 22 січня 2014 загинув під час штурму на вулиці Грушевського. Отримав три вогнепальних поранення картечню на основі сплаву

В.2 22 січня 2014 року .

На Майдані загинули перші активісти.

В.1.Першою жертвою став Нігоян Сергій. Народився та проживав у селі [Березнуватівці Солонянського району Дніпропетровської області](#). Батько та мати — вірмени, був єдиною дитиною в сім'ї.

Пісня 1. "Небесна сотня" (Беззабарний О., Юркова Даша)

В.2.Наступна жертва-[Вербицький Юрій Тарасович](#) викрадений невідомими з [Олександрівської лікарні](#) разом з активістом [Ігорем Луценко](#) вранці 21 січня 2014 року. Його тіло було знайдено 22 січня в околицях села [Гнідин Бориспільського району](#) Київської області зі слідами тортур.

В.1 [Жизневський Михайло Михайлович](#). Білорус, громадянин [Білорусі](#), виїхав з [Білорусі](#) через політичні проблеми. В Україні був бійцем націоналістичної організації [«УНА-УНСО»](#). Останнім часом жив і працював у [Києві](#) та в Білій Церкві. Загинув під час штурму на вулиці Грушевського. Отримав наскрізне поранення в серце мисливською кулею. **Вчитель** На деякий час після цих кривавих подій оголосили перемир'я.

На ранок [18 лютого](#) було заплановано «Мирний наступ» — багатотисячну ходу учасників [Євромайдану](#) до [Верховної Ради України](#), де мала відкритися чергова сесія, на якій планувався розгляд питань щодо змін до [Конституції України](#) щодо обмеження повноважень Президента. Близько 8.30 ранку мітингарі почали збиратися на майдані Незалежності, звідки десятитисячною колоною рушили до будинку Верховної Ради на вулиці Грушевського, з метою донесення вимог щодо повернення до Конституції зразка 2004 року та покарання винних у знущаннях з активістів Євромайдану. Проте на протигагу «Мирному наступу» майданівців влада використала силу та зброю. Загинуло близько 20 осіб.

Найстрашнішими і найважчими стали події 20 лютого в «Чорний четвер». Людей, які вийшли на мирний протест, щоб висловити свою громадську позицію, почали без розбору обстрілювати снайпери. силовики розстрілювали активістів бойовими набоями.

Постріл, другий... Розірвалася тиша і нестерпний біль... кров, вогонь, стрілянина на ураження... Знову смерть, поранені, відірвані руки, проламані голови, вибиті очі... покалічені жінки, поранені священики...

... Ти бачив як Ангели в Небо летіли?
Так-так, саме в Небо, а не навпаки...
Від пострілів влади отак відлітали
До Бога назавжди українські сини.

Їх кров залишилась не там на Майдані,
А на руках всіх провладних катів,
А сльози батьків потечуть ніби ріки
На всі покоління до «сьомих колін».

Сьогодні не в силі і сильні змовчати
Бо кожного серце від болю кричить
Коли на Майдані відспівують СОТНЮ
Що в вічність у славі до Бога летить.

Матусі гордіться своїми синами –
Бо душу і тіло зложили своє
За волю народу, що їх не забуде
Бо слава козацького роду живе!

Не плачте бабусі, що внуки завчасно
Піднялись до Бога раніше від вас,
Бо тільки Всевишньому знати дорогу

Й коли і для кого настав уже час.

Вони ж бо пішли у НЕБЕСНУЮ СОТНЮ
Отак, з висоти, вберігатимуть нас,
Щоб вже не змогли вороги підступити
А для України настав слушний час.

Одна у них ненька - одна Україна,
Пробачте, для неї віддали життя!
А Вам вона нині вклоняється щиро
За їх виховання й безсмертні серця!

Слайд № 18.

Вчитель І деякі спогади з передової.

Вся атака припадала на 6:00 ранку. Палили шини. Був дуже сильний дим і все коптило. Ще гірше, ніж на Грушевського. Не видно було нічого взагалі.

Багато полягло там на горбу і багато на передовій біля барикади першої на Інститутській. Рахують, що за ранок вбитих близько 100 чоловік. Було важче, бо вешники дуже хитро діяли. Вони ставали один за одним, тобто робили вигляд за щитом одна людина. Щитами робили броню, коли в диму ти не помічаєш, що там замість одного ВВ-ка, двоє. Відкриваються щити і вибігає беркут з калашом і по всіх. По суті ВВ-ки творили ніби коридор, в той час як беркут стріляв, потім так само назад ховались за щитами і перед

тим, як сховатись кидали гранати. Це було спочатку незрозуміло яким чином вони діяли, лише потім зрозуміли, що то ВВ-ки тактичний хід продумали. Дивишся ніби один, а насправді їх двоє один за одним сховані, а ще далі беркут з автоматом.

Дим. Зброя. Втомлені хлопці. ВВ-ки та беркут зі зброєю бойовою, гранатами. Це було пекло в центрі країни.

Пісня 2. "Мальви"

Вчитель Список загиблих великий і продовжує збільшуватися.

Йому було 17 і у батьків він був єдиним. Наймолодший герой Майдану Назар Войтович.

В. 2 Войтович Назар Юрійович Навчався на третьому курсі відділення дизайну [Тернопільського торговельно-економічного коледжу](#), був єдиною дитиною в сім'ї. Назар Войтович поїхав до Києва вночі 19 лютого, а вже наступного дня під час протистоянь на Майдані хлопця вбили з вогнепальної зброї.

Мамо, не плач. Я повернусь весною.
У шибку пташинкою вдарюсь твою.
Прийду на світанні в садок із росою,
А, може, дощем на поріг упаду.
Голубко, не плач.
Так судилося, ненько,
Що слово бабуню вже не буде твоїм.
Прийду і попрошуся в сон твій тихенько
Розкажу, як мається в домі новім.
Мені коліскову ангел співає
І рана смертельна уже не болить.
Ти знаєш, матусю, й тут сумно буває
Душа за тобою, рідненька, щемить.
Мамочко, вибач за чорну хустину
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я любив. І любив Україну
Вона, як і ти, була в мене одна.

Вчитель . Честь і слава героям! З такими словами проводжали в останню путь рідні, друзі, знайомі та незнайомі мешканці Івано-Франківщини свого і нашого земляка Романа Гурика.

В.І Гурик Роман, 19 років, з Івано-Франківська, студент Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Романа. Загинув у Києві 20 лютого від кулі снайпера. Хлопця поховали в **Меморіальному сквері по вулиці Мельника в Івано-Франківську**, де розташовані могили січових стрільців та вояків УПА.

Вчитель: “Зараз або ніколи. Всі на Грушевського. На смерть”, - таким був останній запис на сторінці студента у соцмережі. «Юнак з очима, які дуже хотіли жити» — такі слова сказав хірург, котрому принесли закривавленого хлопця з великою раною та сильною кровотечею. Він розповів, що це був хлопчина з очима, в яких було шалене бажання жити. А він, як лікар, не міг нічого для цього зробити, бо рана була смертельна.

На смерть стояли там Герої,
де був залюднений Майдан,
щити були в них замість зброї...
І серед них був наш Роман.

Вони стояли проти ката,
що всіх за бидло нас приймав...
О, доле тяжкая! Заплата
велика впала поміж лав.

Свистіли кулі підло, нагло,
і падав юний цвіт в крові,
лиш шепотіли губи спрагло:
"Хай вам співають солов'ї !.."

В віках лишився Роман Гурик,
бо славний син Галичини
пішов на ті голгофські мури
не за калим, не за чини.

А за майбутнє України -
щоб встав з колін Громадянин,
щоб європейські стали зміни,
щоб був в нас напрямок один.

Тож пам'ятай, плем'я вороже -
в держави є Герої! Є!
І Ти нас не забудь, о, Боже!
Бо ми - породження Твоє...

Вчитель На жаль, Роман не єдиний наш земляк, який загинув від куль снайперів в той кровавий день.

Слайд № 32

В.2 **Дідич Сергій**, 44 роки. Депутат Городенківської районної ради Івано-Франківської області від «Свобода», директор туристичного клубу «Золоте Руно». Загинув 18 лютого 2014 року. Сергій Дідич більшу частину свого життя присвячував туристичному розвитку рідного краю. Його громадську організацію «Золоте Руно», яка займалася перш за все сплавами по Дністру, знають в усій Україні і за її межами.

Дмитрів Ігор, 30 років, з села Копанки Калуського ра, Івано-Франківська область. Загинув 20 лютого від пострілу снайпера в легені. Нещодавно закінчив Одеську юридичну академію. Ігор Дмитрів був членом районної організації «Свобода».

Слайд 3 **Ткачук Ігор**, 1975 року народження. Мешканець Великої Кам'янки Коломийського району Івано-Франківської області. Загинув від пострілу снайпера 20 лютого 2014 року. Сиротами залишилось троє діток...

Слайд 36 **Калиняк Богдан**, 52 роки, родом з Коломиї. Працював слюсарем на заводі «Сільмаш», потім став приватним підприємцем. Допомагав Євромайдану грошима та товаром. 28 січня 2014 помер у шпиталі в Івано-Франківську.

Кількість загиблих протягом місяців протистоянь на Майдані сягає більше сотні...

21 лютого 2014 року

В.1. Після переговорів між президентом В. Януковичем і представниками опозиції за посередництва представників Євросоюзу та Росії було підписано Угоду «Про врегулювання політичної кризи в Україні». Офіційна влада України юридично визнала жертвами загиблих мітингувальників Євромайдану. Цього дня на Майдані відбулося прощання із загиблими.

23 лютого, квіти Небесній сотні. Фото Віктор Гурняк, Insider

За мою і твою свободу.
 Я із Заходу ті із Сходу –
 Ми щаслива одна сім'я.
 І ніхто нас не роз'єднає.
 Нас ніколи ніхто не здолає,
 Бо ми разом – могутня сила.
 Це моя і твоя Україна.
 І весь світ нас з тобою знає.
 Нас з тобою весь світ поважає,
 Бо ми биті, та не подолані,
 Ми з тобою ніким не підкорені!
 А нам брешуть, а нас обманюють,
 Нас, мов звірів, з тобою стравлюють,
 Але марно – дешева акція,
 Я і ти – то Велика нація!
 І ніхто нас не роз'єднає,
 Нас ніколи ніхто не здолає.

Царям не вклонимось,
 Ми ніколи їм не підкоримось!
 Бо нам воля дорожча золота
 Наше слово б'є краще молота.
 Я і ти – це велика сила
 Я і ти – це є Україна.

Не плач і не ридай, родинно,
Хоч біль ніколи не пройде.

Пишайся, ненько Україно –

Найкраща Сотня в небо йде.
Борись, Україно, за свободу,
Бо кров і сльози пролились.
І пам'ятай своїх героїв,
Їх шанувати поклянись.
Залишиться кривавий лютий
В серцях українських громадян.
Не панувати злу в країні!
Хоч стогне вся земля від ран...

Вшануй хвилиною мовчання
Українців, тих, що полягли.
Вони за тим злетіли в небо,
Щоб в мирі й щасті ми жили...
(Хвилина мовчання).

ЖИТТЯ ЗАРАДИ НАС З ВАМИ! ЗАРАДИ НАШОГО МАЙБУТНЬОГО! СПАСИБІ ВСІМ, хто відстояв МАЙДАН, ЗА ЯСКРАВІЙ ПРИКЛАД мужності, сили духу, ЧЕСНОСТІ І ПАТРІОТИЗМУ

На цьому наш вечір-реквієм присвячений пам'яті героїв Небесної Сотні оголошується закритим.

Вчитель

Хай пам'ять усіх невинно убитих згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення держави! Нехай кожен із нас запалить свічку пам'яті, яка буде даниною поваги тим, хто навечно пішов від нас, але залишився у наших серцях. Нехай кожен із вас торкнеться пам'яттю цього священного вогню – частинки вічного. А світло цих свічок нехай буде даниною тим, хто навечно пішов від нас, хто заради справедливості жертвував собою. Вони повинні жити в нашій пам'яті!

Слава Україні! Слава Небесній сотні!

Дякуємо ВСІМ, ВСІМ, ВСІМ! ЗА ТЕ, ЩО НЕ пошкодували

Гімн.